

..over Limfjordens vande..

Research og foto: Hans Duggen

Også denne testtur er afviklet udenfor højsæson, eller nærmere sagt i sidste sæsons sidste uger. Det skal ikke foranledige nogen til at tro, at man ikke kan fuldføre hverken denne tur eller nogen af vore andre ture i sommerferien med eller uden børn. Men seniorer er i den privilegerede situation, at de kan rejse i den del af året hvor der er mest eller mere ro på både vejene og på campingpladserne. Til gengæld må man sent eller tidligt på give afkald på badeoplevelserne – til fordel for mere kulturelt betonedede fornøjelser som museumsbesøg etc. Eller at nyde de store stilheder i naturen. Men endnu engang kan redaktøren bekræfte, at en tur ad en del af Margueritrutten er en udmærket måde at holde ferie på. Danmark byder på masser muligheder for seværdigheder og underholdning – velkommen til turen langs Limfjordens vande.

Lemvig

Vi starter turen med ankomst til Lemvig Camping en sen eftermiddagstime. Termometret svinger omkring de 22 gr. endnu kl.18 og der er ikke en sky på himlen. Vi kan knapt tro, at vi er i september måned! Så vi nyder denne sensommerdag med at grille og spise vor mad med en pragtfuld udsigt over Lem Vig, som er en bugt i Limfjordens vestlige del. Jeg ved ikke hvor al den snak om Middelhavets blå vand kommer fra, idet vi atter engang må opleve de fantastiske farver langs de danske kyster. Næste dags formiddag bruger vi lidt af tiden med at kigge på denne by, som har opnået så megen berømmelse i tegneserien om livet i Lidenlund. Både kirketårn med det løgformede spir og gadespejle er på plads. Originale tegninger til tegneserien kan ses på museet

i Vestergade. Samme sted vi også digteren Thøger Larsens arbejdsværelse og mange andre udstillingsgenstande og malerier om livet ved de barske Vesterhavskyster i fordums tid.

Thyborøn – Svinkløv.

Desværre driller vejret os lidt, tåge og dis lægger sig over Harboøre Tange og Thyborøn. Her kigger vi lidt på den travle fiskerihavn inden vi drager videre. Men vi kunne sagtens have brugt flere dage i Thyborøn, thi trods byens lidenhed findes der en hel del attraktioner: Jyllands Akvariet, det nye Kystcenter, Sneglehuset og et bunkermuseum, en af mange som vi møder langs Margueritrutten gennem Vendsyssel senere. Mens vi er på vej med færgen over til Agger bryder solen

igennem. Hvor heldig kan man være? Så vi finder straks efter færgehavnen en lille sidevej. Vi må absolut ud til havet og opleve klitter og hav. Det bliver et pragtfuldt syn! Mens vi kører ad den lange lige vej ad tangen oplever vi nogle store fugletræk og ser også nogle store fuglekolonier på sandbankerne i Limfjorden. Eller rettere sagt: Krik Vig, som den hedder på disse kanter. Her finder vi også den lille by Vestervig. Den har fået dette navn i den tid, hvor byen var den vestligste i Limfjorden fordi den gennem lang tid jo var lukket mellem Thyborøn og Agger Tange. Højt oppe på en banke finder vi Vestervig Kirke. Den ligger aldeles pragtfuld med en fantastisk udsigt over dette barske landskab. Vi er jo kommer over til Thy og

Vester Vig set fra Agger Tange

God skiltning overalt, her i St.Vildmose.

Hanstholm

ruten fører os ad vej 545 via Hurup til Nees Sund, hvor en lille færge bringer os over til øen Mors, som er Limfjordens største ø. Det er nærmest blevet stormvejr nu, så vi får en kraftig vippetur på vej over sundet, med saltvand sprøjtende over bil og campingvogn. Det så ikke ud til at anfægte besætningen på færgen, så vi følte os ganske trygge. Nogle campister i en tysk autocamper så betydelig mere nervøse ud, men de stod også helt forrest på færgen med udsigt til et frådende sund. Der skal jo lidt mere til for at ryste os danske vikinger.

Over blide bakker går det tværs over Mors indtil vi kort før Nykøbing drejer til højre, ned igennem et stærkt bakket landskab med smalle veje, forbi Jesperhus

Blomsterpark og ned under Sallingsundbroen. Kort efter kommer vi til Nykøbing og her bliver vi svigtet 1.gang af de små brune skilte, som det er jo er vores målsætning at følge. Blomsterskiltene fører os ind i byens hjerte, som vi har oplevet det før i andre købstæder. Men turistforeningen vil også her hellere have, at vi bliver i byen. Der fører i hvert fald ingen skiltning

ud af byen igen! OK, jeg må indrømme at vi så en masse smukke huse og vi fik også spist vores madpakke under et stop på Ørodde, men det var ligesom ikke meningen på dette tidspunkt. Til gengæld var udsigten over mod Salling flot med de store drivende skyer og solstrejf, der dansede

hen over fjorden. Det lykkedes os dog at sno os igennem de smalle stræder og finde vejen ud af byen – ikke uden nogle frustrede bandeord!

Via rute 581 følger vi vejen i retning mod Feggesund, men drejer til venstre i Sdr. Dråby og kort efter fører skiltningen os gennem landsbyen Flade. Her begynder det rigtige eventyr! I hvert fald for den campist der kan lide udfordrende veje. De bliver nemlig rigtig smalle og med utallige sving i et stærkt bakket landskab, der nok kan få det til at svimle for nogen. Vi kommer ad sådan en vej, der nærmest lignede Tivoli's rutschebane, ned til vandet ved Hanklit, hvor vi også kan campere med campingvognen. Hanklits stejle skrænter er

Hanklit på Mors

imponerende og vi går en lang tur langs klittens fod inden vi drager videre ad de utrolige veje og kommer snart til Thisted. Her er parkeringsforholdene langt bedre, så vi kan parkere nedenfor kirken med hele vogntrækket. Heldig? Nej, det

er søndag og p-pladserne ikke så efterspurgte. Manien med at låse kirkerne en søndag eftermiddag har også bredt sig til Thisted, så der kan heller ikke her blive lejlighed til en stille eftermiddagsbøn. Til gengæld fik vi set I.P.Jacobsens gravsted ved kirken inden vi drager videre mod Nr.Vorupør.

Det er altid svært ved Vesterhavets turiststeder, så vi kommer helt ned på stranden, hvor fiskerbådene ligger i sandet og hvor tyske turister spærrer os vejen. Vi får dog blidt skubbet dem til side, trækker sidespejlene ind og finder et hjørne ved den sandede p-plads. Vi står nok lidt ureglementeret, men hvad skal man gøre når ingen tænker på en nomadecampist med en 5 m's Hobby på krogen? Således kommer vi til eftermiddagskaffen med udsigt over et skummende hav.

Vi er tilbage på vej 181, som fører os mod nord igennem nogle store plantager til dagens næste store oplevelse: det store naturreservat syd for Hanstholm. Det er så vildt og pragtfuldt at vi nødvendigvis må stoppe op og tage nogle stumper film og lidt billeder, selv om tiden presser sig på.

Vi er ved at få på fornemmelsen, at vi har forregnet os i tidsplanen. Dagens rute har simpelthen budt på for mange højdepunkter. Så efter et besøg på Hanstholm havn besluttede vi os at skære en lille del af Margueritrutten fra, den via

Uvejret på Svinkløv Camping

Bulbjerg, og køre direkte til Svinkløv Camping, som var dagens planlagte mål. Desværre måtte vi også give afkald på en del seværdigheder i Hanstholm. Fyret, kunstcentret og det store bunkermuseum. Det glæder vi os til en anden gang, men at tage den slags beslutninger hører til de negative sider for en testkørers arbejde; fordi tidsplanen er mere stram, end den burde være.

I hvert fald har dagen igen vist, at selv de mindste veje på Margueritruuten kan befærdes med en campingvogn på krogen.

Svinkløv – Skagen.

Vi starter dagen med at nyde den flotte natur omkring campingpladsen. Campingvognen står på klinten, 65 m over havet med vid udsigt over mod Klim og Bulbjerg. Men det buldrer og brager mens vi får vor morgenmad. Det er et flot naturskuespil her oppe fra.

Vi kører gennem Slettestrand, langs stranden ad en lille vej og så går det opad. En grusvej fører os stejlt op og ind i området bagland, som domineres af nogle store plantager. Så krydser vi hovedvejen og kører i en sløjfe syd om

Brovst, hvor vi snart efter i det flade landskab møder en lille bakketop, som hæver sig her. Området hedder Øland og lige neden for bakken ligger Ulvedybet (Vejlen), hvor vi fra fugletårnet kan iagttage nogle af efterårets sidste fugletræk.

Naturresevat Hanstholm

barndom ikke mindes at mosen så således ud. Langt det meste er opdyrket nu.

I det fjerne hæver endnu en banke sig over det flade landskab. Det er egentlig en lille afstikker fra Margueritruuten, men man skal ikke springe et

Optrækkende storm Blokhush

Efter denne oplevelse krydser vi hovedvejen igen og kører tilbage mod Vesterhavet gennem Tranum Plantage til Blokhush Strand. Naturligvis skal vi ned på stranden med hele vogntrækket, hvor vi så kan fortære middagsmaden med udsigt fra campingvognen over den flotte strand og et hav, der nu er i vildt oprør med store, flotte tordenskyer oven over. Det var meningen, at vi ville følge stranden til Løkken, men stormen har lavet nogle store revler af løst sand tværs over kørselsretningen. Det får os til at opgive forehavendet denne gang. Vi kører i stedet for direkte tilbage til Margueritruuten ved Saltum i Store Vildmose. Det bliver også en behagelig oplevelse, selv om jeg fra min

Rubjerg Knude fyrtårn

besøg på Børglum Kloster over. Desværre for os bliver vejret tiltagende dårligere. Vi vover os alligevel ad de meget små veje ud til Rubjerg Knude. Heldigvis var der ingen modkørsel på det sidste stykke jordvej op til fyret, hvor det lykkedes os at parkere vogntrækket sammen med busserne. Sandet flyger voldsomt oppe i de høje klitter og siden vi sidst var her for blot få år siden, er husene omkring fyret forsvundet under sandet. Tordenbygerne bliver langsomt til vedvarende regn. Vi ville egentlig overnatte i Hirtshals, men da regnen nu strømmer ned uafsladeligt, beslutter vi at fortsætte mod Skagen. Mærkværdigvis hører den nordligste del af Vendsyssel ikke med til Margueritruuten.

Men hvad er dog et besøg i denne del af landet uden et besøg i Skagen? Så mens vi skruer benene ned på Østerklit Camping i silende regn, håber vi at fronten er trukket over i løbet af natten.

Skagen – Tveden

Det var en rigtig satsning! For nok blæser der en hård vind fra syd, men solen er også kommet frem igen. Så vi starter dagen med at køre ud på Grenen, hvor vi parkerer vogntrækket.

En forfriskende vandretur ud til Grenen hører sig til her, så det gør vi også. Vindretningen gør, at bølgerne fra Kattegat og Vesterhav er næsten lige høje, når de støder sammen her. Vi oplever da også en højst dramatisk begivenhed. Der

Hav i oprør

er ikke meget, der kan måle sig med naturens virkelighed. Kæmpestore bølger tårner sig op tæt på stranden og længere ude til havs støder de to haves bølger sammen og danner meterhøje tårne af skumsprøjt. Det er svært at rive sig løs fra dette skuespil, men vi har jo andet vi skal nå. Vi søger ad hovedvejen tilbage i retning mod Frederikshavn, hvor vi følger Margueritrutten igen. Der er 2 store seværdigheder, som vi kunne os at se. Det ene er det store bunkermuseum, hvor vi får et indblik i verdenskrigens dramatik, set fra byens synsvinkel. Den anden er Bangsbo Museet. Her fortsætter vi studierne om 2.verdenskrig, idet der findes et museum om modstandskampen i Danmark samt et søfartsmuseum. Også her havde vi svært ved at løsrive os, alle udstillinger var utrolig interessante og levende. Fra Bangsbo, som også er en herregård i bindingsværk, følger vi ruten mod syd. Det er et utroligt landskab, som vi finder her. Bakkerne er enorme og heldigvis også med rasteplasser, selvom vi befinder os på en bivej. Fra en af disse har vi en fantastisk udsigt over Kattegat, som synes at være sat i relief med det stærkt kuperede terræn i forgrunden. Med denne beliggenhed er det ikke så underligt, at nazisterne også her fandt steder, hvor de kunne anlægge bunkers med store kanoner. I en af dem kan man se 2 danske kanoner fra artilleriskibet Niels Juel. Men de var af ældre dato. Det er blevet sent på eftermiddagen, da vi kommer igennem Sæby og minsandten om kirken ikke er åben! Besøget

Voergaard

blev dog kort, idet den skulle lukkes kort tid efter vort besøg. Vi følger ruten til Vorså by og derefter op langs åen, hvor vi har ådalen ganske tydelig på vor venstre side. Ved landsbyen Tveden finder vi en lille bondegårdscamping »Tveden Mohair- og Havecamping«. Den var lidt svær at finde, godt gemt ad små veje. Selve campingpladsen var fin og vel udstyret, resten brød vi os ikke så meget om, og selv om vi vidste at hunderacen Grand Danois er fredelige dyr, fik vi nervøse trækninger, da 4 stk. af slagsen springer os i møde. Der var dog rent og ordentligt i opholdsstue, køkken og bad, selv om – især badet – ikke virkede færdigt gjort.

Tveden – Hals

På denne delstrækning var der 3 store seværdigheder, som vor interesse. Først er det herregården Voergård, som nærmest er et slot med voldgrav. Det er et smukt sted, især nu hvor solen er kommet frem efter gårsdagens triste regnvej, som især ramte os om aftenen. Undervejs render vi så også ind i byen Dronninglund. Byen har et lille slot, som dog ikke kan besøges fordi det er omdannet til kursuscenter; men der hører en lille kirke til og den er aldeles yndig. Men den har også tilhørt en af vore dronninger, nemlig Charlotte Amalie omkring år 1700. Den 3.seværdighed ligger lige i nærheden og er et meget smukt anlagt kunstmuseum. Fra 1.salen har man en smuk udsigt over omegnen og vi fik også set en meget farverig udstilling med mange forskellige værker af danske nutidskunstnere.

Bangsbo Museet

Dagens etape er ikke særlig lang, for den sidste plads, der har sommeråbent her nordenfjords, er Hals Camping. Og det er endda sidste weekend.

Jeg kender Bisnap Strand fra mine drengeår, men intet var at genkende, bortset fra selve byen Hals. Her husker jeg den store hvalkæbe og minsandten om ikke den fandtes endnu. Også de store skanseanlæg lå hvor de plejer. Disse er et minde fra den tid hvor Hals var en vigtig by ved indsejlingen til Limfjorden. Denne rolle er for længst overtaget af Ålborg. Campingpladsen er afskåret fra stranden af en stor og ret kedelig udseende golfplads. Vi måtte endda gå en omvej for at komme ned til vandet. Men selve campingpladsen var en positiv oplevelse med moderne og velplejede sanitære forhold. Næste morgen vågner vi ved at det hagler – og det er jo en infernalsk larm i en campingvogn. Man kan godt nok gå ovenpå Hobby ´ens solide tag, men larmen er lige stor af den grund. Men da vi har sat os tilrette ved et veldækket morgenbord oplever vi et flot syn: en dyb blå himmel med en flot renbue. Det undrer os noget, thi der var ingen sky under regnbuen. Først da vi kommer frem bag den skærmende hæk opdager vi, at det stormer. Regndråberne bliver blæst tværs over himmelen hvos regnbuen så dannes på den blå baggrund. Det er sjældent man ser dette.

Hals – Løgstør.

Egentlig fortsætter Margueritrutten nu over på den anden side af fjorden. Det gør

vi til gengæld ikke, thi vi har jo taget os for at køre Limfjorden rundt. Vi skyder altså genvej ad rute 583 og gør ophold i Ålborg. Byen har så mange seværdigheder at mindst en overnatning er nødvendig. Nordjysk Kunstmuseum er et »must« for os og personlig ville jeg gerne have et gensyn med Ålborg Tårnet som jeg også fra mine barndoms år i det nordjyske. Der er stadigvæk en flot udsigt fra tårnet, men det virker mindre end jeg husker det. Bykernen virker også mere fortravlet, men de stoute huse står hvor de plejer. Ikke mindst gør Jens Bangs Stenhus stadig et enormt indtryk og jeg kan stadig smile af Jens Bangs billede på huset, hvor han rækker tunge ad rådhuset. Dette minde satte han over sig selv, fordi han aldrig blev valgt til bystyret. Det er imidlertid mere end 300 år siden, hvis jeg husker min Danmarkshistorie ret. Ålborg Slot er nok det mindst pompøse slot i hele riget, det ligner mest af alt en stor gård med sit pragtfulde bindingsværk. Kold stål og ikke bindingsværk præger den sidste seværdighed, som vi besøger: Marinemuseet i Vesthavnen.

Ved fortsættelsen af vor rejse finder vi nemt Margueritrutens skilt og en stiv kuling besværliggør rejsen fordi nogle kraftige regnbyger rammer os på vej mod Nibe. To gange må vi simpelthen stoppe op, for vi kan knap skimte vejen. Jo, Himmerland er et barsk bekendtskab, ikke mindst fordi det blæser endnu mere op. Da vi kører ad strandpromenaden forbi Nibe er det blevet til en veritabel storm, som rammer os lige på siden. For en gangs skyld må vi køre i 4.gear for bare at holde 50-

60 km/t. Ad små snørklede veje går det videre, men der er ingen problemer med at komme frem med en campingvogn. Selv om vi møder nogen høstmaskiner undervejs, kan vi let komme frem. Dog hjulpet frem af landmændenes smidighed. Ved middagstid når vi frem til Løgstør og oplever hvordan bølgerne slår ind over havneområdet. I sandhed et voldsomt syn, hvor hele vogntrækket rammes af fjordens milde saltvand. Vi finder Limfjordsmuseet og mens vi er der, kommer solen frem og trods stormvejr ser det umådelig flot ud. Luften er rensset for grums og snavs og himlen præges af en dyb blå farve, klar sigt og store, flotte bygeskyer. Og igen er vi imponeret af Hobby´ens køreegenskaber, thi vi har stormen lige på tværs af ruten hele eftermiddagen. Ikke et eneste øjeblik slingrer vogntrækket, heller ikke på de små og lidt ujævne veje efter Farsø. Ej heller ad de utrolig smukke veje langs Sallings kyster. På Nordsalling er vejene meget smalle, men dog fremkommelige for os. En enkelt gang må vi dog jage en traktor ud på marken, men alt klares med et smil og et hilsende vink. Eftermiddagens højdepunkt er Spøttrup, en rigtig middelalderborg i vort danske land. Voldene omkring borgen

er hele 9 m høj og eftermiddagens skarpe lys får stenene næsten til at leve. De fremstår med en enestående skarphed og klare farver. Vor vandring gennem salene – vi er helt alene i borgen – føles lidt spøgelsesagtig, men vi kan levende forestille os livet her i forgangne dage.

Tiden er lidt fremskreden, så vi skærer lidt af M-ruten og følger i stedet rute 513 langs kysten til Struer og følger ruten videre til Humlum. Vi var egentlig blevet anbefalet Humling Camping, men for sent opdager vi, at der var 2 campingpladser i byen, så vi fortsætter Toftum Bjerger Camping. Det var en skam, for det var bestemt ikke nogen positiv oplevelse. Varmtvandsautomaten huggede pengene, men vand kom der ikke. Så må man tage et etagebad ved kummen. Men nej, her var rørene tilsluttet forkert, så der kom koldt vand fra den varme hane og omvendt. Og sikke en masse rod på pladsen. Det var godt nok sidste åbningsdag, men jeg mener nu at man skal vente med at vælte det hele indtil gæsterne er rejst. Vi var langt fra de eneste omrejsende gæster på pladsen. Vi fik dog gået en flot tur ned til stranden, hvor et flot bakket landskab rejste sig omkring en lille vig og solnedgangen kastede et ejendommeligt lys over markerne og Limfjordens smukke vande. Og dermed et flot punktum for en vidunderlig tur rundt om fjorden, som kan anbefales alle.

Konklusion

Campingferie fandt ingen mangelfuld afmærkning. Naturen var overalt pompøs og ruten var i det hele taget og næsten uden undtagelse flot og der er mange åbne seværdigheder på ruten - selv udenfor højsæsonen. Den ene negative oplevelse på en campingplads får ingen indflydelse på udvalget af 5 Margueriter.